

ஓம் குருவே நம :

திரிசிரபுரம் டீமனாயக்கன் பானையம்

கோவைவலிய குலதிலகரான

மகா-நா-நுதீ காத்தப்பெருமான் பூசாரியார் அவர்க
ளுடைய தவபுத்திரராயும் ஷே கோத்திரம் திருவேரகப்
பதியில் வாசஞ் செய்யும் மகா-நா-நுதீ ஜோதிஷம்
விரப்பிள்ளையவர்கள் மாளுக்கராயும், அபிஷேகபுரம்
மகா-நா-நுதீ சின்னு உபாத்தியாயரவர்கள் சிஷிப்பராயும்
வித்துவ ஜோதிஷ சிரோண்மணியுமாகிய

— * — மகா-நா-நுதீ — * —

இராமசுவாமி பிர்ம்மமவர்கள்

ச. ர ம க வி .

— இஃது —

தஞ்சைமா நகரத்தைச் சேர்ந்த மேகளத்தூர் வித்துவான்
மகா நா-நுதீ வே. வீரப்பசெட்டியாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு

—... திருச்சி...—

மகா நா-நுதீ வீ. ஆ. குப்புவேல்பிள்ளை
வேண்டு கோளின்படி

— 1924 —

பொள்ளாச்சி

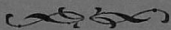
நுதீ கிருஷ்ண அச்சயந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

(2-ம் பதிப்பு.)

சிரப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழி னெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

பெங்கராவணிபரமன் சோதிடநூல் முருகா நீ போதாநீவிர்
துங்கவிராமனை நிகருமிராமசாமிக்கிணையோ சொல்விரென்ன
இங்கிராதகல்வெனன விரண்டுமயிலேறினா நெடுத்தானோட்டன்
சங்கராசரியவனை சங்கராபெரியனெனச் சாற்றினானே.
தடக்கணிதநூலின் மெலிந்தத்தியறியென்ன வருட்டந்துங்கல்லா
ரிடக்கணிதநூன்மறக்கார்ப் பொடிதந்திடுமேக மேனி யென்பாற்
றிடக்கணிதநூலினும் வல்லோனிராமசாமிமுன் சோதிடநானென்போ
னிடக்கணிதநூதனமோ பாவலரே குருமுனியிங்கிவனந்தானே.

உ

வி னு ய க ர் து தி .

வேண்பா.

தருமதுரை ராமசாமி மகான்மீது

சரமசவி யன்புடையேன்சாற்ற—வுரமருளும்

தந்தி முகத்தெந்நைச் சதங்கைப்பணியணிந்தக்

கந்தமலர்ப் பூம்பதமே காப்பு.

நேரிசை வேண்பா.

சார்வரிவைகாசித் தலைப்பிறந்துப் பார்த்திபவாண்
டேர்பெருகுதன்னி யிருபதின்மூன்—'ஓரூரிரவின்
மத்தியமாவாசி திதிமால் ராமசாமி மஹான்
முத்திபெற்றனுண்மை மொழி.

பேராசிரியப்பாடல்.

திருமகள்விலாசப்புயாசலச் சக்கராதிபனெனத் தரணியாண்டீச்
செய்காலிவாஹன் சகாப்தஞ் சகஸ்திரத் தெழுநூற்றறுபதின் மூன்றிற்
செல்கின்ற சார்வரிவருடமிடபமதி முதற்மேதித்துவாதகிதிதி
திகழஸ்தகாட்பூர்வ பட்சமும்மகிமைபெறு செய்யமங்களவாரனாட்
செங்கதிருதித்தரைக் காற்குறைப்பதினெட்டு ஐயுயிம்மலக்கினத்திற்
செந்தமிழகந்தனுஞ் சோதிடப்ரகஸ்பதித் தேவமொன்னருகினிகராத்
திவ்யவவதாரங்கோடுலுகில் வந்தாலெனத் திருவுருவெடுகதுவந்தோன் [ன்
திரிகாலஞானவா டெருகாலமுஞ்சொன்ன திருமொழியின்மறுமொழியிலா
றருமநெறிவளர்வீம நகரான் குளிர்ந்தநய சாரமல்லாதபகரான்
சன்மார்க்கத்தீபப் பிரகாசன் பராசன் ஐனர்த்தன் ற் சூரியதாசன்
சற்சனசபாளுத னுத்தமகுணாத் தத்துவகலாவினோதன்
ருதிடமலர்ந்தவெண் போதிடமினான்வளர் சதாதிடம்பெறுசேதிடன்
தாந்தீகயுத்திமாண் மாந்தீகசித்திமாண் சக்ரதாமால்பத்திமாண்
சத்தியநெறிமறவாத துறவாளரைப்புனித சாயியாக்கொடுதுதிப்போன்
தன்னுரிய நேசுபாலுடலாலி பொருட்களைத்தானமாய்த் தந்துபெற்றோன்.
சம்புதிவுக்குட் சிறந்தோனெனுங்கணித சஸ்திரமஹாபாத்திரன்

மருமலி பசுந்துழாய்கொந்தே சிவந்ததாமனாயிற் செழுங்கரத்தான்
மாகலாநிதிபுனித கோகுலாதிபன் முல்லை மாலையணிமணீமார்பினான்
மாமாட்சிமேவுமொரு காமாட்சிதேவீதிரு மனதிற்றிசைந்தபத்தி
வாய்த்திருமாலன்ன காத்தபெருமாள்மன்னன் மாதவமுருக்கொண்டவன்
வாளுட்சிகொண்டவட மீனாட்சிபெறுகற்ப மைந்தமீனாட்சிமைந்தன் [ன்
மாக்கடலினமுதசாரத்தைத் திரட்டித்தன்வாக்கின் மொழியாக்கிவைத்தோ
வண்மையாற்றிண்மையா லுண்மையாற்றண்மையான் மதி துண்மையா
வெதிரிலான்

மகராசுந்திரைகொண்ட துரை ராமசாமி மாமணிசிகாமணி கண்மணி
பருமணிகொழிக்குநீர்க் காவிரித்தென்கரைப் பான்மதிக்குழவிதழும்
பைம்பொற்செழுஞ்சிகர நிரவுஞ்சிராமலைப் பாற்றழையும்வீம்புரியிற்
பார்க்கிவசம்மீச்சரங் கன்னிமகிதேதிரு பத்னமன் றஸ்தநாளிற்
பரிதிமதிசூடலிற் புதவாசமிரவீபோய்ப் பதினெண்முகங்கற்கடிக்கையிற்
பாவலாகுழாமணப் பாமாரிபொழியமுகிற் பங்குதேமாரிபொழியப் [யப்
பண்ணவர்கட்டும்பரி பொழியநற்கிழையெலாம் பைம்பொன்மாமாரிபொழி
பரமபகசாம்பிராச்சிய பரிசுத்தமாக்கடற் படிந்துநீராமோனப்
பரிபூரணந்த சாயுட்சியமோட்சவான் பதிபுகுந்தனன்வாழியே.

— இதுவுமது —

அறுசீர்க்கழில் நெடில்

திருநாமத்தடங்கல் குழலகுபுகழ்துரை ராமசாமியென்னும்
பெருநாமத்தலங்காரா பிரபலட்சணகரனே பிரியானேசத்
தெருநாமேபிருவரல்லே மென்மொழிந்த வாயழகுமுன துநெற்றித்
திருநாமத்தகுதுமெந்தச் சென்னத்தேகண்டடைந்து தெரிசிப்பேனே.

வில்வரிசைகைதேர்ந்த வேந்தர்கட்கும் வேந்தரெல்லால் விருப்பாற்செய்யும்
நல்வரிசைதேட்டாளா ராமசாமித்துரையே நண்பனேயுன்
சொல்வரிசையழகுமெந்த வார்த்தையினுமுட்கனிவு தோன்றத்தோன் லும்
பல்வரிசையழகுமினிப் பார்ப்பேனோபார்ப்பேனோ பாவிநானே.

கன்மரணப்பாதகருங் கண்டவுடன்வணங்கும்வண்ணங் கனிந்துபேசுஞ்
சென்மரணஞகவந்தோய் ராமசாமித்துரையே சென்றதே தார்கா
னென்மரணநீகேட்பா யுன்மரணஞன்கேளே நென்றாயந்தச்
சொன்மரணமடையாமல் நீமரணமடைந்தனையோ துனையாமுத்தே.

மண்டலிகர்க்கொண்டாடும் ராமசாமித்துரையே மணியெய்யென்னைக்
கண்டவுடன்கைகுவிப்பா யெதிர்நமக்காரந்தொடங்கிற் கலைத்துக்கட்டிக்
கொண்டனைப்பா யானந்தக்கூத்தாவெய் புனகங்கொள்வாயே
பண்டுசெய்தவுபசா ரமின்றுரம்பமாயறுக்கப் பதைக்கின்றேனே.

பயிரெழுந்தவான் நடவும் பணையீம்புரத்தாசை பண்பிலார்க்குஞ்
செயிரிழந்தவொழிபுகரும் ராசாமித்துரையே சிறைகழுத்தே
மயிரிழந்தவரியெனக் கயிரிழந்தக்குமரியென மயங்கிச்சோம்பி
யுயிரிழந்தவெருஞ்சுடமா யுனையிழந்து மதிமயங்கியுலகின்றேனே.

மனையிழந்துகான்புகுந்த சீராமன்வருமளவும் வழியெடுக்கித்
தனையிழந்துத்தவகிருந்த பரதநிகர்துரைராம சாமிவள்ளா
வனையிழந்தசெய்போலு மரசிழந்தபடைபோலு மையாவையா
வனையிழந்துகான்றுணிந்தே நெனையிழந்தான்துணையா யுண்மைதானே.

மன்னுலகில்யாவருக்கு மரணமென்பதுண்மையென மதிவல்லோர்க்கு
மன்னியர்க்குத்தெரிந்ததுவேவங்கைநெல்லிப்பழமேபோ லறிவேன்யானும்
பின்னுமுனையிழந்த பிரகவ்வறிவேலாமயங்கிப் பித்தனானே
என்னசெய்வேனென்னசொல்வேன் ராமசாமித்துரையே
யிணையிலேலானே.

பொய்யிழந்தமொழியழகா ராமசாமித்துரையே புனிதனென்பான்
பையிழந்துபாதவிப்பார்க் கெழுமடங்காயிலமிழந்து பதைத்தேன்பின்னுங்
கையிழந்தோமேலினியென் செய்வலமெனுந்துணியே கண்டேனல்லான்
மெய்யிழந்தேனோவுலகைவிட்டேனே ஐனூரக்கம் விரும்பினேனே.

பித்தனெனக்கைவிடுத்த ராமசாமித்துரையே பிரபுடகாவன்
முத்தனையபல்புகு முழுமதிபோன் முகத்தழகுமுன்புபோல
வெத்தனைகாலங்கடந்துங் காணலாமெனுந்துணிவொன் றிருந்தாலோவென்
ளத்தனையும்ஞ்சுவேனே வெத்துணிவாலையாநா னுறுவேனே.

பரசிருந்தகரத்தானும் பங்கஜனுந்திருமாலும் பாவும்வேதச்
சொசிருந்தெப்பொருளோ வப்பொருளினுப்பொருளாய்ச் சேர்த்தனா
முசிருந்துகுமுருமணி முன்றிலுடைப்பரமபத மோட்சவீட்டி.
லாசிருந்துவாழியநீ யிராமசாமித்துரையே அறிஞர்கோவே

